

Maade. Oprindeligt var det Meningen, at sand Fortjeneste og udmærket Daad skulde belønnes med Titler og Rang. Men man er kommen langt bort derfra. Og der er ingen Tvivl om, at der har fundet Misbrug Sted.

Stemningen i Udvalget har nærmest været for at vedtage Reformer paa dette Omraade. Ja, jeg kan godt sige, at hele Udvalget har været stemt derfor, thi ogsaa Mindretallet har udtalt Sympati for at lovgive paa dette Omraade og komme bort fra navnlig en Del af det Titelvæsen, vi nu have. Vi i Flertallet udtale os nok saa stærkt i den Dagsorden, som vi tillade os at foreslaa, og som siger, at Folketinget i alt væsentligt sympatiserer med de i Forslaget fremsatte Tanker. Hertil kommer saa, at vi i dette Øjeblik have en Regering, paa hvis Partiprogram netop Kravet om Afskaffelse af Adel, Titel og Rang staar. Man vil da se, at Sagen i dette Øjeblik befinder sig under ret gunstige Forhold. Vi have for første Gang i de 40 Aar en Regering, der stiller sig sympatisk overfor Sagen. Hvis Folketinget i Dag vedtager det af os anbefalede Forslag til en Dagsorden, vil ogsaa Folketinget have stillet sig sympatisk, og Regeringen vil da med grundet Haab kunne forelægge et Lovforslag af lignende Art som det, der foreligger her.

Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger og skal slutte med at foreslaa følgende Paastand om Overgang til Dagsorden: „Folketinget udtaler, at det i alt væsentligt sympatiserer med de i Lovforslaget udtalte Tanker, men da Forslaget berører et kongeligt Prærogativ, hvorfor Ændringer i de her bestaaende Forhold bør ske paa Regeringsinitiativ, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Hegelund-Lange: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Udvalgets Betænkning. De to Forslag om Overgang til Dagsordenen afvige i Virkeligheden ikke meget fra hinanden, og jeg tror, at der ved dem er skabt en betydelig forøget Mulighed for en snarlig og ønskelig Ordning paa dette Omraade. Der er i Virkeligheden opnaaet Enighed fra alle Sider om, at dette Spørgsmaal berører et kongeligt Prærogativ, i alt Fald gælder det for Ordensvæsenets Vedkommende. Det er udtrykkelig anerkendt af alle Partier og har ogsaa faaet udtrykkelig Tilslutning fra den højtærede Konsellspræsident. Vi vide altsaa, at det er indrømmet, at Lovgivningsmagten paa Ordensvæsenets Omraade

ikke besidder nogen Kompetence, at det ligger udenfor Lovgivningsmagtens Omraade. Og jeg er ikke helt utilbøjelig til at tro, at det ved nærmere Under søgelse og Overvejelse, ogsaa af internationale Hensigtsmæssighedsgrunde, vil vise sig uheldigt og uhensigtsmæssigt for et lille Land som Danmark at indtage et Særstandpunkt paa Ordensvæsenets Omraade. Hvad derimod Titel og Rang angaar, tror jeg, at der her i Tinget let vil kunne skabes en alt overvejende Enighed om Unødvendigheden heraf. Og hvad Adel angaar, glæder jeg mig over den Bemærkning i Mindretallets Betænkning, der hævder, at dette Spørgsmaal maaske bedst løses i Sammenhæng med Lens Overgang til fri Ejendom, et Spørgsmaal, jeg ønsker den bedst mulige Skæbne. Det er i Virkeligheden et godt gammelt Venstrestandpunkt, Mindretallet her indtager, det er et Standpunkt, som f. Eks. en af mine Forgængere i Odderkredsen, Dr. Geert Winther, indtog under denne Sags Drøftelse i Begyndelsen af 70erne. Ligeledes er der jo opnaaet fuld Enighed fra alle Sider om, at denne Sag af forannævnte Grunde bedst løses ved Regeringens Initiativ. Jeg finder derfor ikke nogen som helst Anledning til at komme ind paa detaillerede Betragtninger i Øjeblikket, men skal blot med disse faa Ord tillade mig at anbefale Vedtagelsen af Flertallets Dagsorden.

Dinesen: Heller ikke jeg skal holde nogen lang Tale til det høje Ting om dette Forhold. Min Kollega, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack), og jeg have dog ment at maatte indtage et Mindretals Stilling, og det ere vi væsentligst bestemte til af Udtrykket: „I alt væsentligt“ i Flertallets Dagsorden, idet vi mene, at der ved dette Udtryk i lidt for høj Grad stilles Krav, som vi nære Tvivl om, at det er rigtigt at opfylde. Jeg skal saa bemærke, at naar Mindretallet udtaler, at hvis den om Len og Stamhuse nedsatte Kommissions Arbejde skulde resultere i Lens Overgang til fri Ejendom, altsaa Institutionens Forsvinden, finder Mindretallet det naturligt, at de til Lensinstitutionen knyttede Titler (Greve, Baron) o. s. v. burde kunne bortfalde som Følge deraf, tør jeg vel nok sige, at Mindretallet deri ønsker at give Plads for den Betragtning, at det vilde være hensigtsmæssigt, om vi kom til en saadan Ordning af dette Forhold, at Len og Stamhuse faldt bort. Det ligger i øvrigt ikke for her, og